

Vad var det för skola vi mötte?

Hur duktiga är kubanska barn i förhållande till våra svenska elever? Råder det hård disciplin? Är aga tillåten? Är papper, böcker och pennor en bristvara? Kuba har rik kultur – har skolan del av detta? Vilken roll har föräldrarna och finns någon elevdemokrati?

Det var frågor vi ställde oss, 18 svenska pedagoger på två veckors gemensam resa på Kuba. Vi läste litteratur och artiklar kopplade till "skolor och utbildning" för att förbereda oss. På plats gjorde vi många studiebesök i Havanna, S:ta Clara, Trinidad samt Cienfuegos: från de allra yngsta på förskolan hela vägen genom skolväsendet till motsvarande KomVux och kursverksamhet på ett ålderdomshem.

Vi besökte en stor skola i Havanna med elever från förskoleklass till årskurs 6. Den är inrymd i en f.d. militärförläggning som 1959 omvandlades till skola. Vi möttes av stor gästfrihet, teater och musikuppträde. Den information vi fick av rektor och lärare bekräftades några dagar senare i möte med länskolnämnden i Havanna.

Hur var det nu då?

Barnen börjar skolan ett år tidigare än i Sverige. Liksom här är det mycket lek och rörelse i dom yngre åldrarna. Det rådde en väldigt avslappnad atmosfär lärare - elev. Absolut inget intryck av hård disciplin. Aga har varit förbjuden i många år. Här finns gott om skolmaterial och en TV och minst en dator i varje klassrum. En skillnad mot Sverige är att alla skolor använder samma läromedel. De använder

också undervisningsprogram på Video /TV. Syftet är att försöka skapa så likvärdig skola som möjligt.

Skolan har täta provtillfällen för att fånga upp dem som riskerar att inte nå målen. För dom som befinner sig i riskzonen sätts extra träning in och har de inte klarat målet innan nästa årskurs erbjuds de sommarskola. Här finns anställd logoped och skolläkare.

Skolan har ett elevråd med representanter från varje klassråd. En skillnad mot Sverige är att elevrådet spelar en aktiv roll om elever inte sköter sina läxor eller kommer för sent. Elevrådet samtalar först med eleven och blir det ingen bättring så lämnas frågan över till lärare och föräldrar. Föräldrar är starkt engagerade i skolan och barnens utbildning. Om familjen behöver stöd tar skolan hjälp av det nätverk som finns utanför familjens inre krets. Ser man det med negativa ögon kan man uppleva detta som en kontrollerande skola. Ser man det positivt så är det ett mått på stor omtanke och att ingen ska sakna stöd.

Svenska grundskolan stod modell

En svensk diplomat berättade några dagar senare att kubanerna på 70 talet sökte en skolmodell som skulle passa deras mål och syfte. Sådana kvalitéer fann de i det svenska systemet så de valde en liknande organisation. Detta förklarar hur väl vi kände igen oss och hur vi också imponerades över att ett så pass resurssvagt land har denna kvalité och i många fall har tänkt ytterligare några snäpp längre. Så finns det kulturpedagoger på varje skola med kunskap i bild, drama, musik och dans. De

Forts nästa sida

Forts från torra sidan

jobbar tillsammans med lärare i tematiskt arbetssätt – där kärnämnen och karaktärsämnen blandas. Kulturpedagoger utbildas på en fyraårig gymnasieskola med estetinriktning, och har sedan garanterad anställning.

Kubaresan har för mig inneburit många nya tankar och

reflektioner och en sammanfattningsvis mycket positiv bild. En bild som jag på alla sätt, med glädje förmedlar till människor jag möter i min vardag.

Gert Nilsson Text och bild

